

Sygn. akt I C 164/16

Dnia 1 sierpnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Paweł Poręba

Protokolant: staż. K. Ł.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lipca 2016 roku w N.

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. w W.

przeciwko M. J. i J. J.

o zapłatę

I. zasądza solidarnie od pozwanych M. J. i J. J. na rzecz strony powodowej (...) Banku S.A. w W. kwotę 163.790,35 zł (sto sześćdziesiąt trzy tysiące siedemset dziewięćdziesiąt złotych 35/100) z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 4.718,42 zł (cztery tysiące siedemset osiemnaście złotych 42/100) od dnia 29.10.2015 roku do dnia 31.12.2015 roku oraz z odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 roku do dnia 1 sierpnia 2016 roku, przy czym płatność zasądzonej kwoty rozkłada na 82 raty, z czego 81 po 2.000 zł (dwa tysiące złotych), zaś ostatnia 82 rata w kwocie 1.790,35 zł (jeden tysiąc siedemset dziewięćdziesiąt złotych 35/100) plus odsetki, płatnych co miesiąc począwszy od września 2016 roku do 10-tego dnia każdego miesiąca z odsetkami za opóźnienie na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,

II. w pozostałym zakresie powództwo oddała,

III. zasądza solidarnie od pozwanych M. J. i J. J. na rzecz strony powodowej (...) Banku S.A. w W. kwotę 2.127,06 zł (dwa tysiące sto dwadzieścia siedem złotych 06/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Paweł Poręba

sygn. akt I C 164/16

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Nowym Sączu

z dnia 1 sierpnia 2016 r.

Strona powodowa (...) Bank S.A. z siedzibą w W. (dalej: Bank) wystąpił przeciwko pozwany M. J. i J. J. w dniu 29 października 2015 roku z powództwem w trybie elektronicznego postępowania upominawczego do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny o zapłatę kwoty 168.421,95 zł. Na żadaną kwotę składała się należność główna w kwocie 159.071,93 zł, odsetki umowne w kwocie 4.718,42, odsetki karne w kwocie 4.631,60 zł (k. 1).

Uzasadniając swoje żądanie, powód powołał się na zawartą z pozwany umowę kredytu hipotecznego nr (...) z dnia 6 czerwca 2005 r., która została podpisana przez pozwaną M. J. w imieniu własnym i pozwanego J. J., na podstawie udzielonego pozwanej pełnomocnictwa. Pozwani nie wywiązali się z określonego w umowie kredytu obowiązku terminowego dokonywania spłaty. W związku z brakiem zapłaty zaległych rat, Bank pismem z dnia 11 czerwca 2015

roku wypowiedział przedmiotową umowę i postawił całą należność w stan wymagalności i wystawił wyciąg z ksiąg bankowych.

W dniu 5 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanym, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu solidarnie zapłacili kwotę 168.421,95 zł oraz kwotę 2.127,06 zł tytułem zwrotu kosztów procesu lub wnieśli sprzeciw w tym samym terminie (k. 7).

W przepisany terminie pozwani wnieśli sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty (k. 13).

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwani wskazali, iż dochodzone roszczenie jest niezasadne, a wskazane w pozwie okoliczności nieudowodnione, gdyż nie zawierali z Bankiem umowy kredytu hipotecznego wskazanej w pozwie. Co prawda zawarli z powodem umowę kredytu hipotecznego lecz w innej dacie niż wskazana przez powoda, który nie wykazał, by zachodziła tożsamość zawartej przez powodów umowy z umową, na podstawie której domaga się zapłaty. Zdaniem pozwanych, powód nie wykazał również zasadności wypowiedzenia zawartej z pozwanymi umowy kredytu hipotecznego i postawienia należności w stan wymagalności, a także ilości nie zapłaconych przez pozwanych rat. Pozwani zakwestionowali również wywiedzione przez powoda roszczenie dotyczące odsetek, gdyż powód nie wskazał żadnej podstawy, z której wynikałby obowiązek ich zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 31 marca 2016 roku (k. 70) pozwani wskazali także, że nieprawdą jest, jakoby pozwana M. J. zawarła z powodem umowę kredytu hipotecznego w imieniu własnym i pozwanego J. J.. Pozwani podnieśli, iż zapisy w przedłożonej przez powoda umowie nie przewidują zapłaty żądanych przez powoda odsetek, a przedmiotowa umowa zawierana była w dniu 19 maja 2005 r., a nie w dniu 6 czerwca 2005 r., jak w pozwie wskazuje to powód.

Powód w piśmie z dnia 27 kwietnia 2016 roku (k. 89) wskazał, iż mimo innej daty zawarcia umowy opisanej w pozwie i załączonej do pozwu, tożsamy jest numer umowy kredytowej, co wystarczająco umożliwia identyfikację umowy. Natomiast wysokość zadłużenia pozwanych wynika z treści wypowiedzenia umowy.

Na rozprawie w dniu 28 lipca 2016 roku pozwani wnieśli o rozłożenie należności na raty w kwotach po 2.000,00 zł miesięcznie, ze względu na to, iż pozwana jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku, a pozwany pobiera świadczenie emerytalne. Pozwani wskazali również, iż wysokość ich zobowiązania wzrosła niemal dwukrotnie od dnia zawarcia z powodem umowy kredytu hipotecznego, a to ze względu na gwałtowny wzrost kursu franka szwajcarskiego (od 00:04:17 – k. 177).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 maja 2005 roku pozwani M. J. i J. J. zawarli z powodem (...) Bank S.A. umowę kredytu hipotecznego nr (...) na kwotę 150.750,00 zł. Kredyt był indeksowany kursem franka szwajcarskiego (...).

Z treści umowy wynika, iż pozwani oświadczyli, że są świadomi ryzyka kursowego związanego ze zmianą kursu waluty indeksacyjnej w stosunku do złotego i akceptowali to ryzyko. Kredyt został pozwanym udzielony celem spłaty zadłużenia w innych instytucjach finansowych, a kwota kredytu miała być bezpośrednio wpłacona przez Bank na rachunki wierzycieli.

Na podstawie §6 ust. 1 przedmiotowej umowy strony umówiły się, że oprocentowanie jest zmienne i na dzień sporządzenia umowy wynosiło 6,97% w skali roku. W §6 ust. 4 umowy wskazano, iż zasady i terminy zmian oprocentowania oraz odsetki karne określone są w regulaminie.

Zgodnie z § 11 ust. 2a i 3 umowy w razie stwierdzenia przez Bank niedotrzymania warunków umowy kredytu lub w razie zagrożenia spłaty kredytu ze względu na złą sytuację majątkową kredytobiorcy, a w szczególności w przypadku niespłacenia dwóch rat Bank może wypowiedzieć umowę kredytu w całości lub w części, a okres wypowiedzenia wynosi 30 dni.

Umowa kredytu hipotecznego została podpisana przez przedstawiciela powoda oraz pozwanego J. J., działającego w imieniu własnym i z upoważnienia pozwanej M. J..

Dowód: / odpis umowy kredytu hipotecznego nr (...) – k. 32, odpis pełnomocnictwa udzielonego przez M. J. J. – k. 35/

Początkowo pozwani terminowo spłacali raty w wysokości około 800,00 zł miesięcznie. Ze względu jednak na zmianę kursu franka szwajcarskiego, kwota do zapłaty przekroczyła 2.000,00 zł miesięcznie.

Pozwani ostatnią ratę spłacili w dniu 18 marca 2015 roku w wysokości 2.200,00 zł.

Dowód: / rozliczenie umowy kredytu (...) – k. 98, zeznania pozwanego J. J. od 00:08:31 – k. 177/2, zeznania pozwanej M. J. od 00:28:20 – k. 178/

Oświadczeniami z dnia 11 czerwca 2015 roku Bank wypowiedział pozwanym umowę kredytu nr (...) w związku z nieuregulowanymi zaległościami. W oświadczeniach powód wskazał, iż po upływie 30-dniowego terminu wypowiedzenia umowy, wierzytelność staje się natychmiastowo wymagalna. Bank zaproponował również możliwość cofnięcia wypowiedzenia umowy w przypadku uregulowania zaległości.

Oświadczenia o wypowiedzeniu umowy zostały pozwanym doręczone w dniu 18 czerwca 2015 roku i osobiście odebrane przez pozwanego J. J..

Dowód: / oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pozwanej M. J. – k. 37, potwierdzenia doręczenia przesyłki – k. 39, oświadczenie o wypowiedzeniu umowy pozwanemu J. J. – k. 41, potwierdzenie doręczenia – k. 43/

Po otrzymaniu oświadczenia Banku o wypowiedzeniu umowy kredytu pozwani wpłacili powodowi kwotę 13.000,00 zł, tj. 7.000,00 zł i dwie wpłaty po 3.000,00 zł. Mimo to, powód nie cofnął złożonego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy.

Dowód: / zestawienie wpłat dokonanych po wypowiedzeniu umowy – k. 138, zeznania pozwanego J. J. od 00:08:31 – k. 177/2/

W dniu 28 października 2015 roku powód wystawił wyciąg z ksiąg bankowych, na podstawie których pozwani zalegali na rzecz powoda z kwotą 159.071,93 zł. Wyciąg uwzględniał uiszczoną przez pozwanych po wypowiedzeniu umowy kwotę 13.000,00 zł.

Dodatkowo, powód naliczył od pozwanych odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 7,89% wymagalne od dnia 1 marca 2015 roku i odsetki za opóźnienie od kwoty niespłaconego kapitału (odsetki karne) w wysokości 10,00%, wymagalne od dnia 1 marca 2015 roku.

Dowód: / zestawienie wpłat dokonanych po wypowiedzeniu umowy – k. 138, wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. w W. – k. 29 /.

W dniu 5 listopada 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wydał w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakaz zapłaty, w którym nakazał pozwanym, aby w ciągu dwóch tygodni od doręczenia nakazu solidarnie zapłacili kwotę 168.421,95 zł oraz kwotę 2.127,06 zł tytułem zwrotu kosztów procesu lub wnieśli sprzeciw w tym samym terminie.

Pozwani w terminie złożyli sprzeciw od nakazu zapłaty.

W związku ze skutecznym złożeniem sprzeciwu przez pozwanych postanowieniem z dnia 03 grudnia 2015 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Nowym Sączu na zasadzie art. 505³⁶ k.p.c.

Dowód: / nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym – k. 7; sprzeciw od nakazu zapłaty, k. 13-14; postanowienie z 03 grudnia 2015 roku, k. 18 /

Pozwana M. J. jest osobą bezrobotną od wielu lat i nie pobiera zasiłku. Nie posiada też żadnego dochodu z ubezpieczenia społecznego.

Pozwany J. J. jest emerytem i otrzymuje świadczenie emerytalne w kwocie 1.707,31 zł. Ze świadczenia emerytalnego powoda jest potrącana kwota 744,81 zł tytułem egzekucji komorniczej.

Emerytura pozwanego J. J. stanowi jedyne źródło dochodu pozwanych.

Pozwani posiadają dwie dorosłe córki. Jedna z córek pozwanych zamieszkuje na stałe w USA, druga mieszka wraz z pozwanymi. Córki wspierają pozwanych w ponoszeniu kosztów utrzymania i uiszczaniu zobowiązań finansowych.

Dowód: / zeznania pozwanego J. J. od 00:08:31 – k. 177/2, zeznania pozwanej M. J. od 00:28:20 – k. 178 /.

Powyższy, co do zasady bezsporny, stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony w toku sprawy dokumentów, których wiarygodność i autentyczność nie zostały przez strony podważone, nie wzbudziły także podejrzeń Sądu oraz zeznań stron ograniczonych do zeznań pozwanych.

Bezspornie kwota dochodzona pozwem stanowi część wierzytelności przysługującej powodowi z tytułu umowy kredytu hipotecznego. Pozwani nie zaprzeczali okolicznościom zawarcia umowy kredytu hipotecznego z powodem, ani wypowiedzenia tej umowy, kwestionowali jedynie jej skuteczność.

Pozwani w swoich zeznaniach wiarygodnie przedstawili okoliczności zaprzestania spłacania rat kredytu. Okoliczności te pozostają również w zgodzie z dowodami przedstawionymi przez powoda. Za wiarygodną Sąd uznał przedstawioną przez pozwanych ich sytuację majątkową i rodzinną.

Sąd oddalił wniosek pozwanych o przesłuchanie w charakterze świadka D. J. na okoliczność zobowiązania się świadka do pomocy pozwanym w spłacaniu zaległości oraz sytuacji majątkowej pozwanych, bowiem okoliczności te zostały już wystarczająco wykazane w toku postępowania i uznane przez Sąd za prawdziwe.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Powód dochodził pozwem zapłaty na jego rzecz kwoty 168.421,95 zł, na którą składały się kapitał – 159.071,93 zł, odsetki umowne – 4.718,42 zł i odsetki karne – 4.631,60 zł.

Wierzytelność dochodzona pozwem wynika z umowy kredytu zawartej przez pozwanych.

Przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku prawo bankowe – tekst jednolity Dz.U. 2015 poz. 128).

Pozwani, którym kredyt został udzielony, zobowiązani byli do jego zwrotu.

Pozwani nie kwestionowali również wynikającego z umowy kredytu stosunku prawnego, łączącego ich z powodem.

Jak wynika z rozliczenia umowy kredytu (k. 98-138) początkowo pozwani terminowo spłacali raty w wysokości około 800,00 zł miesięcznie. Ze względu jednak na zmianę kursu franka szwajcarskiego, kwota do zapłaty przekroczyła 2.000,00 zł miesięcznie.

Pozwani ostatnią ratę spłacili w dniu 18 marca 2015 roku w wysokości 2.200,00 zł. (k. 136).

Bezspornie oświadczeniami z dnia 11 czerwca 2015 roku (k. 37 i 41) Bank wypowiedział pozwanym umowę kredytu nr (...) w związku z nieuregulowanymi zaległościami. W oświadczeniach powód wskazał, iż po upływie 30-dniowego terminu wypowiedzenia umowy, wierzytelność staje się natychmiastowo wymagalna. Bank zaproponował również możliwość cofnięcia wypowiedzenia umowy w przypadku uregulowania zaległości.

Oświadczenia o wypowiedzeniu umowy zostały pozwanym doręczone w dniu 18 czerwca 2015 roku i osobiście odebrane przez pozwanego J. J. (k. 39 i 43).

Po otrzymaniu oświadczenia Banku o wypowiedzeniu umowy kredytu pozwani wpłacili (k. 138) powodowi kwotę 13.000,00 zł, tj. 7.000,00 zł i dwie wpłaty po 3.000,00 zł. Mimo to, powód nie cofnął złożonego oświadczenia o wypowiedzeniu umowy.

W dniu 28 października 2015 roku powód wystawił (k. 29) wyciąg z ksiąg bankowych, na podstawie których pozwani zalegali na rzecz powoda z kwotą 159.071,93 zł. Wyciąg uwzględniał uiszczoną przez pozwanych po wypowiedzeniu umowy kwotę 13.000,00 zł.

Dodatkowo, powód naliczył od pozwanych odsetki umowne za okres korzystania z kapitału w wysokości 7,89% wymagalne od dnia 1 marca 2015 roku i odsetki za opóźnienie od kwoty niespłaconego kapitału (odsetki karne) w wysokości 10,00%, wymagalne od dnia 1 marca 2015 roku.

Wysokość należności głównej wynika z treści wyciągu z ksiąg bankowych z dnia 28 października 2015 r. Powód dochodził tej kwoty wraz z odsetkami od dnia 29 października 2015 r. do dnia zapłaty. Zgodnie z postanowieniami umowy kredytu, w przypadku niezapłacenia przez kredytobiorcę dwóch kolejnych rat kredytu, Bank uprawniony był do wypowiedzenia umowy kredytu z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia. Powód złożył oświadczenie o wypowiedzeniu kredytu w dniu 11 czerwca 2015 r., a zostało ono odebrane przez pozwanych w dniu 18 czerwca 2015 r. Wypowiedzenie umowy kredytu nastąpiło zatem w dniu 18 lipca 2015 r. Kwota tytułem odsetek umownych – 4.718,42 zł wynika z przedstawionego przez powoda rozliczenia kredytu. Zgodnie także z §6 ust. 1 oprocentowanie było zmienne i na dzień sporządzenia umowy wynosiło 6.97% w skali roku. Dochodzona tytułem odsetek umownych kwota została ujęta w wyciągu z ksiąg bankowych z dnia 28 października 2015 r. Sąd zatem w całości uwzględnił żądanie co do jej zapłaty.

Zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłuższej sumy. Powództwo w niniejszej sprawie zostało wytoczone w dniu 29 października 2015 r.

Termin, od którego naliczania odsetek domaga się powód, zarówno w zakresie odsetek od kapitału jak i odsetek od odsetek umownych, pozostaje zatem zgodny z art. 482 § 1 k.c. Zasadne zatem było orzeczenie o odsetkach zgodnie z wnioskiem – tj. od dnia 29 października 2015 r., lecz do dnia 31 grudnia 2015 r. W związku zaś ze zmianą Kodeksu cywilnego w zakresie dotyczącym odsetek, dokonaną ustawą z dnia 09 października 2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1830), wedle jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. (§2 art. 481 k.c.) – za okres od dnia 01 stycznia 2016r. do dnia wyrokowania, tj. 1 sierpnia 2016 r. Ograniczenie terminu naliczania odsetek wiąże się z rozłożeniem przez Sąd na raty zasądzonej należności, o czym poniżej. W przypadku gdy sąd rozkłada na raty zasądzone świadczenie, odsetki za opóźnienie naliczane są tylko do daty wyroku (uchwała składu siedmiu sędziów SN z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70, OSNCP 1971, nr 4, poz. 61; uchwała SN z dnia 15 grudnia 2006 r., III CZP 126/06, OSNC 2007, nr 10, poz. 147). Zasądzenie odsetek liczonych do dnia zapłaty uniemożliwiłoby wykonanie wyroku w sposób wskazany przez Sąd, tj. w ratach. Jest to uzasadnione stwierdzeniem, że w chwili

wyrokovania sytuacja dłużnika powoduje, iż wyrok zasądający całe świadczenie stanowiłby tytuł egzekucyjny bez szans na realizację (M. Manowska, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Tom I. Art. 1 – 505(38)).

W związku z powyższym, Sąd zasądził od pozwanych na rzecz powoda kwotę 163.790,35 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 29 października 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i z odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 1 sierpnia 2016 r.

Niezasadne jest jednak domaganie się przez powoda zapłaty kwoty 4.631,60 zł tytułem odsetek karnych.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne. W niniejszej sprawie powód nie wykazał w żaden sposób podstawy dochodzenia odsetek karnych od pozwanych. Z postanowień przedłożonej umowy kredytu hipotecznego wynika, iż o odsetkach karnych stanowią zapisy w regulaminie. Sądowi jednak regulamin nie został przez powoda przedłożony, zatem brak jest dowodu, przy pomocy którego Sąd mógłby stwierdzić istnienie takiego roszczenia. Nadmienienia wymaga, iż powód jest profesjonalistą, instytucją finansową i na co dzień zajmuje się sprawami kredytowymi. Zasadnie należy zatem oczekiwać od niego rzetelności w przedkładaniu dokumentów w postępowaniu sądowym, niezbędnych do wykazania dochodzonego roszczenia.

W związku z powyższym, Sąd oddalił żądanie powoda co do zapłaty kwoty 4.631,60 zł.

Pozwani wnosili, by w przypadku uwzględnienia powództwa Sąd rozłożył należność na raty po 2.000,00 zł każda, co uzasadniali swoją złą sytuacją majątkową, wiekiem, wysokością emerytury pozwanego i brakiem pracy powódki.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Jest to szczególna zasada wyrokowania, określana w doktrynie jako moratorium sędziego. Rozłożenie świadczenia na raty zależne jest wyłącznie od uznania Sądu, jeśli stwierdzi on, że zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek.

Przyjmuje się, że szczególnie uzasadnionym wypadkiem jest sytuacja, gdy ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądanego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (M. Jędrzejewska (w opracowaniu J. Gudowskiego) (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 2, red. T. Ereciński, s. 35; zob. też E. Gapska, Czynności..., s. 134; A. Góra-Błaszczkowska, Orzeczenia..., s. 40; M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego..., s. 422). W niniejszej sprawie powodowie niewątpliwie znajdują się w złej sytuacji materialnej. Ich jedynym źródłem dochodu jest emerytura pozwanego J. J., uszczuplona już o potrącenia komornicze. Pozwani w codziennym utrzymaniu zmuszeni są korzystać z pomocy dorosłych córek. Po zawarciu umowy kredytu z powodowym Bankiem sumiennie przez blisko 10 lat spłacali raty kredytu, jednak dalsze wywiązywanie się z tego obowiązku uniemożliwiły im gwałtowne zmiany kursu franka szwajcarskiego, które spowodowały zwielokrotnienie rat kredytu. Powodowie jednak do końca swoich sił starali się wywiązać z zobowiązania, po wypowiedzeniu umowy kredytu wpłacili jednorazowo dużą kwotę na rzecz powoda, jednak Bank nie cofnął wypowiedzenia umowy. Pozwani ponadto wyrażali chęć uiszczenia całej należności, jednak z dostosowaniem tego obowiązku do ich realnych możliwości.

Ze względu zatem na sytuację życiową i materialną pozwanych, ich postawę w toku postępowania oraz okoliczności pogorszenia się warunków finansowych pozwanych i zaprzestania spłaty rat, Sąd postanowił skorzystać z przysługującego mu na mocy art. 320 k.p.c. uprawnienia i rozłożył – zgodnie z wnioskiem pozwanych – świadczenie na 82 raty: 81 rat w wysokości 2.000,00 zł oraz ostatnią ratę w wysokości 1.790,35 zł ($163.790,35 = 81 \times 2.000,00 \text{ zł} + 1.790,35 \text{ zł}$).

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Powództwo zostało uwzględnione co do zasady, a co do wysokości w części wynoszącej około 97,25%. Zasadnym zatem było obciążenie pozwanych kosztami postępowania.

Powód uiścił opłatę sądową od pozwu w wysokości 2.106,00 zł (1/5 z 5% x 168.421,95 zł). Ponadto poniósł koszty w wysokości 21.06 zł tytułem uzyskania poświadczonych notarialnie odpisów dokumentów.

W związku z powyższym, Sąd zasądził od pozwanych zwrot kosztów postępowania w kwocie 2.127,06 zł.

SSO Paweł Poręba